[דף כו.] הכי גרסינן נימא תיהוי תיובתיה דרב יוסף. דאמר לעיל* תרתי תלת: ואביי. דאמר כדמעיים בר בי רב דהייט כציילה דכביצה אוכל הנאכל בכליעה אחת הוא כדאמרי' בפ' בתרא דיומא (דף פ.) מכל האוכל אשר יאכל: הא כציילה בעי נטילת ידים וברכה. אבל סוכה אפי' כציילה נמי לא: תורה אור

מתני' י"ד סעודות. ובגמרא מפרש טעמא: אין לדבר קצבה. אם רצה להתענות אין אנו זקוקין לו אלא אם יאכל לא יאכל חוץ לסוכה: חוץ מלילי י"ט הראשון. שאינו רשאי להתענות כדילף בגמרא: ישנים. סעודתו זאת בי"ט האחרון בשמיני עצרת ואע"פ שאינו בסוכה ובגמרא פריך עלה: **גמ'** מכאן ואילך רשות. דהכי יליפינן לה בפ' בתרא דפסחים (דף קי.) ששת ימים תאכל מצות וביום השביעי עצרת מה שביעי רשות אף ששת רשות לפי שהשביעי בכלל "שבעת ימים תאכל מצות" (ה) ויצא מן הכלל ללמד שאכילת מצות האמור בו אינו חובה אלא אם בחר לאכול תהא אכילתך מצה. ולא אמרן ולא ללמד על עצמו יצא אלא ללמד על הכלל כולו יצא: והתם נופיה מנלן. דלילה הראשון מיהא חובה: והאמר ר' אליעזר י"ד סעודות חייב אדם לאכול בסוכה. וכיון דביום אחרון לא בסוכה יתיב ואם יאכל בה לשם מצוה עובר על בל תוסיף מאי השלמה דסוכה איכא הכא: אמר בירתא. שם חכם: חזר בו ר' אליעזר. אלא חכמים לומר שאין לדבר קצבה ואם רצה להתענות יתענה חוץ מלילי יום טוב הראשון ובהא פליג עלייהו דקסבר יש לה תשלומין כמו שיש תשלומין לקרבנות יום הראשון אף בי"ט האחרון: תלימתא בריפתא. כלומר תאמר שסעודת י"ט האחרון שהוא סועד בלחם ולפתן ותרבי הסעודה תהא תשלומין לראשון: סעודתא דיומיה קא אכיל. ומאי הכי יש כאן שתהא לשם סעודה ראשונה הלא דרכו לסעוד היום: במיני תרגימא. לאחר שסילק יציאו פרפראות ומעדנים לפניו כגון פירות וכסנין וקפלטות מגוונות: תרגימא. פרזגנ"ש: תניא נמי הכי. דבהכי הויא סעודה לתשלומי ואע"פ שאינו חוזר וקובע עצמו לאכול שתי סעודות של לחם ובשר: אם השלים כו'. וכ"ש אם קבע סעודה שניה בלחם ובשר: לפטרופוס של אגריפס. ממונה על שלו ורב ביתו שקורין שקליק: מהו שאוכל סעודה אחת ביום. פרפראות. מיני מעדנים הפותחים את בני מעיים להיות לבו משוך אחר הפת ויאכל: מהו קלא מסוכה לסוכה. לאכול ולישן היום בזו ולמחר בזו: ביטל מצוה של רשותה. אפי' ימים שעברו עליו כבר חייבן למפרע ואינו מצוה כדילף לקמן שצריך ליטב כל ז' בסוכה אחת: אין

ואמרו העולם לסוכה וכשנתנו לו לרבי צדוק אוכל פרות מכביצה נטלו במפה ואכלו חוץ לסוכה ולא ברך אחריו הא כביצה בעי סוכה, לימא תיהוי תיובתיה דרב יוסף ואביי? דילמא פרות מכביצה נטילה וברכה לא בעי הא כביצה בעי נטילה וברכה:

מתני' רבי אליעזר אומר ארבע עשרה סעודות חייב אדם לאכול בסוכה: אחת ביום ואחת בלילה "ורבי"א אין לדבר קצבה חוץ מלילי יו"ט ראשון של חג בלבד *ועוד אמר ר' אליעזר מי שלא אכל [לילי] יום טוב הראשון ישלים לילי יו"ט האחרון של חג ורבנן אומרים אין לדבר תשלומין ועל זה נאמר °מעות לא יוכל לתקון וחסרון לא יוכל להמנות": **גמ'** מ"ט דר' אליעזר? "תשבו" *כעין תדורו מה דירה אחת ביום ואחת בלילה אף סוכה אחת ביום ואחת בלילה ורבנן כדירה מה דירה אי בעי אכיל אי בעי לא אכיל אף סוכה נמי אי בעי אכיל אי בעי לא אכיל, אי הכי אפי' לילי יום טוב ראשון נמי? א"ר יוחנן משום ר' שמעון בן יהוצדק נאמר כאן חמשה עשר ונאמר חמשה עשר בחג המצות מה להלן *לילה הראשון חובה מכאן ואילך רשות אף כאן לילה הראשון חובה מכאן ואילך רשות ודתם מנלן? אמר קרא °בערב תאכלו מצות הכתוב קבעו חובה: ועוד א"ר אליעזר: והא א"ר אליעזר ארבע עשרה סעודות חייב אדם לאכול בסוכה אחת ביום ואחת בלילה? אמר בירא א"ר אמי חזר בו ר' אליעזר. משלים במאי, אילימא בריפתא, סעודה דיומיה קא אכיל? אלא מאי "ישלים" ישלים במיני תרגימא תניא נמי הכי אם השלים *במיני תרגימא יצא שאל אפוטרופוס של אגריפס המלך את רבי אליעזר: כגון אני שאיני רגיל לאכול אלא סעודה אחת ביום מהו שאוכל סעודה אחת ואפטר? אמר לו בכל יום ויום אתה ממשיך כמה פרפראות לבבוד עצמך ועכשיו אי אתה ממשיך פרפרת אחת לכבוד קונך! ועוד שאל כגון אני שיש לי שתי נשים אחת בטבריא ואחת בציפורי ויש לי שתי סוכות אחת בטבריא ואחת בציפורי מהו שאצא מסוכה לסוכה ואפטר? אמר לו: לא, שאני אומר כל היוצא מסוכה לסוכה בטל מצותה של ראשונה תניא ר' אליעזר אומר

ואם רצה להתענות יתענה חוץ מלילי י"ט הראשון ובהא מיהא פליג עלייהו דקסבר יש לה תשלומין כמו שיש תשלומין לקרבן י"ט ראשון אף בי"ט אחרון כך פי' בקונטרס, ולישנא "דשלים-ואם השלים" לא משמע כלל לשון תשלומין אלא לשון השלמה חשבון של י"ד סעודות ועוד כיון דממלה ילפינן לא מצינו שיהא תשלומין למצה של לילה הראשון של פסח, ועוד דמשמע קלת בירושלמי דבעי כזית דגן לסעודת י"ט הראשון של חג כמו גבי מצה והכא אמרי' דישלים במיני תרגימא, ועוד מעובדא דאפוטרופוס של אגריפס משמע דלא פטר ר' אליעזר בסעודה אחת לכך נראה לפרש חזר בו ר' אליעזר ממה שהיה מצריך סוכה ולעולם י"ד סעודות בעי בירושלמי משמי אמר ר' אחא למטה הסוכה כלומר לכתחילה צריך לאכול בסוכה ואם לא אכל משלים בשמיני בלא סוכה: **במיני** תרגימא. פי' בקונטרס כגון פירות וכיסנין וקפלטות מבושלין ואי אפשר לומר כן דהא רבא מסיק פ' ח' דיומא (דף עט: ושם) דפירי לא בעי סוכה ודייק מהכא ואי ס"ד פירות בעי סוכה לישלים בפירות ולחי בתחרא דלא שכיחי פירות ואיבעי' אימא מיני תרגימא נמי מיני פירי ניהו מ"מ משמע דאי פירי לא בעי סוכה אין השלמה מועלת בפירות ומיני תרגימא הוו כגון בשר ודגים ואמר דבריס שמלפתין בהן את הפת ואין ללמוד מכאן שיועילו מיני תרגימא להשלים שלש סעודות של שבת דשאני התם דילפי' (שבת דף קיז:) מדכתיב תלתא היום גבי מן שהוא במקום פת ואפי' באינו להשוותם לא נפיק בפירות כדפרישי' דלא מהני גבי סוכה":

מהו

[דף עט:] אמר ר' אבא אמר ר' יוחנן אמר ר' יוסי בר חנינא אמר ר' אלעזר